

Pavel VI. **M y š l e n k a n a s m r t**

Nedělní Osservatore Romano a italský katolický deník L'avvenire uveřejnily dosud nevydanou meditaci Pavla VI. nazvanou: "Myšlenka na smrt."

Pavel VI. ji napsal v Castel Gandolfu, snad po vyhotovení své závěti na závěr dne duchovní obnovy. Don Pascale Macchi, bývalý osobní tajemník Pavla VI. definuje v krátké předmluvě tento vyjimečný dokument jako "poetické stránky lásky a naděje". Dále připomíná, že Pavel VI. Jako dobrý a starostlivý pastýř, se snažil vždy ochotně porozumět základním životním lidským problémům, s láskou prodchnutou úmyslem přivést člověka zpět do Boží náruče, přehlíží přísným okem svého svědomí dosavadní vlastní život a v citlivých záchvěvech svého ducha, který stále naslouchal Božímu hlasu, nám odhaluje, jak silná byla vůle, jež ho vedla při hledání Boha a jak překypoval láskou k církvi, která ho zvolila pastýřem lidstva na jeho pozemské pouti.

V dokumentu čteme mezi jiným:

"Hodina smrti již přichází. Od nějaké dob to již tuším. Spíše než tělesná únava a vyčerpanost těla, jež může každou chvíli vypovědět službu, je to, zdá se mi, drama mého odpovědného úřadu, jež radí jako nejvhodnější řešení můj odchod z tohoto světa, aby se mohla projevit Boží prozřetelnost a vést Církev k lepšímu osudu.

Ano, Prozřetelnost může tolikerým způsobem zasahovat do podivuhodné a osudové hry okolností, jímž je vystavena má nepatrná osoba. Zdá se však zřejmé, že Bůh mne povolává k novému lepšímu životu, aby na mé místo nastoupil jiný, Zdatnější a nezatížený současnými těžkostmi.

V dalším Pavel VI. prohlašuje:

"Myslím že mé rozloučení se světem by mělo vyústit ve velký a prostý projev uznání, či spíše **vděčnosti**:

Všechno je Božím darem.

Za životem, za přírodou, za vesmírem - všude stojí **Boží moudrost**.

A ještě něco chci říci při tomto rozloučení: **Za vším stojí láska**, jak jsi nám to zjevil Ty, Kriste Pane!

Život zapadá a chýlí se ke konci, tento západ však Osvěcuje celý jeho dosavadní průběh. A kromě myšlenky na poslední večerní svět, který je předzvěstí **věčného rozbřesku**, přichází mi na mysl něco jiného:

Totíž **úzkostlivá touha** co nejlépe **využít** jedenácté hodiny, spolu se spěchem **vykonat** ještě něco **důležitého** dřív, než bude příliš pozdě!

Jak mám odčinit a napravit to, co jsem udělal špatně? Jak mám nahradit ztracený čas?

Jak mám při této poslední možnosti správně zvolit a rozhodnout co je "unum necessarium" - "**jedině nutné**"?

„Nyní, před smrtí,“ - *píše dále Pavel VI.* - „která je učitelkou filosofie života, myslím, že největší událostí byl pro mne stejně jako pro ostatní, kteří měli totéž štěstí, - setkání s **Kristem**, jenž sám znamená život.

Tajemství našeho života v Kristu je divem všech divů,
v něm víra a naděje a láska opěvují narození člověka a oslavují jeho skon.
Věřím, doufám a miluji tvé jméno můj Pane !
Sklonek pozemského života, který jsme si snad vysnili jako vyrovnaný odpočinek,
má byt naopak **úsilím o co největší bdělost,**
oddanost, a
očekávání. Je to těžké, ale je to tak!

Smrt je cílem pozemské pouti a **mostem k setkání s Kristem** ve věčném životě!
Sbírám poslední síly a nevzdám se touhy plně zcela se **Ti obětovat**, myslet při tom na tvá slova: Dokonáno jest.“

Pavel VI. pak ještě pokračuje takto:

„Prosím Pána ještě o jednu milost:
aby se má nastávající smrt stala darem lásky k církvi. Mohu říci, že jsem ji vždy miloval. Právě **láska k církvi** mě vyvedla z nízkého **sobectví** a postavila do jejich služeb. Myslím, že jsem žil **jen pro ni** - a pro nic jiného!

Prál bych si však, aby o tom církev věděla a já abych měl sílu říci jí to jako **tajemství svého srdce**, které se člověk odvažuje vyjevit jen v posledních okamžicích života.“

V závěru svého rozjímání o smrti Pavel VI. Píše:

„Lidé, pochopte mne, vždyť já vás všechny miluji v Duchu svatém, kterého jsem vám měl sdělovat.“

Všechny miluji, nejsrdečněji vás, kteří jste mi byli nejbližší, pokoj vám!

Děkuji církvi, které za všechno vděčím a která mi byla svěřena.
Kéž ti Bůh žehná!

Měj stále na vědomí, jaká je tvá povaha a jaké je tvé poslání!
Udržuj si smysl a cit pro skutečné hluboké potřeby lidstva, a krácej dál chudá, to znamená svobodná, silná a plná lásky na své cestě ke Kristu.

Amen.
Pán přichází!
Amen !

Píseň: Adoro Te devote (česky: Klaním se Ti vroucně)